

Wanda Tetzlaff

Mrowino, gm. Rokietnica, woj.
poznańskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 9, 40-41

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wykopy o łącznej powierzchni 190 m² założono zatem na krawędzi stanowiska. Odkryto 1 dom słupowy w rzucie prostokątnym o wymiarach 3,20 x 7 m oraz 8 jam osadniczych.

W przyszłości planuje się podjęcie badań ratowniczych w miarę postępu zamierzeń budowlanych.

MROWINO, gm. Rokietnica
woj. poznańskie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Wanda Tetzlaff. Finansował WKZ w Poznaniu. Trzeci sezon badań. Osada kultury pucharów lejkowatych oraz ślady osadnictwa średniowiecznego.

Osada znajduje się na północno-wschodnim krańcu wsi, po prawej stronie drogi prowadzącej z Mrowina do Rokietnicy, ok. 400 m na wschód od stacji kolejowej. Usytuowana jest ona na łagodnym wyniesieniu terenowym, położonym na krawędzi podmokłej doliny dziś już częściowo wyschniętego strumienia łączącego Jezioro Pamiętkowskie z Kierskim.

Badania prowadzono w południowej części osady i od tej strony zdołano uchwycić jej granicę. Zasięg osady w kierunku wschodnim i zachodnim nie jest jeszcze znany, natomiast północna jej część została doszczętnie zniszczona przez przechodzącą w tym miejscu drogę.

Zakończono eksplorację wykopu I oraz założono dwa nowe wykopy /wykop III i IV/. Łącznie przebadano obszar o powierzchni 140 m², odkrywając 17 jam /nr 22-38/. Niektóre z nich interpretować można jako piwniczki do przechowywania zapasów /np. jamy: 24, 34, 35/, na co wskazuje zarówno ich inwentarz jak i duża ilość grudek polepy z odciskami gałęzi i ze śladami obmazywań, pochodzących przypuszczalnie z umocnień ścian /osada znajduje się na terenie piaszczystym/. Część natomiast jam pełniła niewątpliwie funkcję dołów odpadkowych. Pozostaje jednak jeszcze pewna ilość obiektów o trudnym do sprecyzowania przeznaczeniu.

W zespole ceramiki znalezionej w jamach występują fragmenty pucharów lejkowatych, mis, amfor, kubków i dużych workowatych naczyń zasobowych. Z innych zabytków odkryto w jamach przeszliki gliniany, uszkodzony półfabrykat topora kamiennego, rozcieracze do żaren, fragmenty kamiennych płytek do polerowania narzędzi oraz spłaszczona kółko z taśmą miedzianej /?/, które interpretować można jako pierścionek.

Ceramika znaleziona na terenie osady w Mrowinie datuje ją na młodszą, lubońską fazę wschodniej grupy kultury pucharów lejkowatych.

Omawiany teren użytkowany był również w okresie średniowiecza, jak o tym świadczą nieliczne ułamki naczyń oraz gwóźdź i łyżka żelazna.

Badania będą kontynuowane.

NOWA HUTA - KRZESŁAWICE
Stanowisko 68

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie
Oddział w Nowej Hucie

Badania prowadzili mgr Andrzej Rachwaniec i mgr Tadeusz Wójcik /autor sprawozdania/ Finansowała Huta im. Lenina w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa: kultura ceramiki wstęgowej rytej, kultura trzciniecka, kultura lużycka.

Stanowisko położone jest w górnej partii wzniesienia, na jego południowym stoku opadającym w kierunku rzeki Dłubni.

Badania prowadzono w miejscu zagrożonym zniszczeniem przez budownictwo mieszkaniowe. W wyniku niwelacji terenu splantowano tu warstwę kulturową oraz zniszczono górne partie obiektów.

Wykop szerokoprzestrzenny objął obszar o pow. 5 arów. Odkryto tu 10 obiektów. Prócz tego wyeksplorowano 20 jam zniszczonych częściowo w trakcie robót ziemnych.

Badania pozwoliły wyznaczyć południowy skraj osady. Obiekty w tej części stanowiska występują w znacznym rozproszeniu. Dominują jamy ubogo wyposażone. Do najciekawszych obiektów należy jama nr 11, gdzie odkryto dużą ilość fragmentów ceramiki, polepy oraz warstwę popiołu.

Materiał zabytkowy reprezentowany jest przez fragmenty naczyń, zwierzęce szczątki kostne oraz nieliczne narzędzia /fragment ciętarza tkackiego, przęślik/. Na szczególną uwagę zasługuje fragment naczynia kultury ceramiki wstęgowej rytej z ornamentem charakterystycznym dla najstarszej fazy tej kultury.

Materiały przechowywane będą w Nowohuckim Oddziale Muzeum Archeologicznego w Krakowie.

Badania będą kontynuowane.